

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap foggal
Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő, félévre 4 pengő, évesre 8 pengő.
Hirdetés díja előre fizetendő.

Felelős szerkesztő és kiadó:
DINKOREVE NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkörete Nándor Könyvnyomdája. A közönség ide jétezendők a szerkesztői részre illő leveleiket hirdetések és mindenemű penzilletékek.

Aratás.
A magyar élet, mint minden évben ilyenkor, most is legnagyobb eseményejét áll. Mindannyiunk örök szerelme, minden élet örök forrása, ez a sok-sok vérrel öntözött szent magyar föld létre hozta igéretét, mindannyiunk megszűnt álmát, legnagyobb kincsünket, a magyar búzát.
Szegény és gazdag, boldog és boldogtalan embernek a sorsa ehhez a magyar búzához tapad, ebből ered és ebből táplálkozik. A magyar paraszt imádságos lelke végig simogatja az

igérete.
Aki él és akinek lelke magyar reménységekkel és vágyódással van tele, aki hisz és hinni tud a magyar élet örökkévalóságában, a magyar erők győzelmeiben, az gondoljon egy pillanatra a magyar parasztra, a magyar földre és érezze meg, hogy a Teremtő Áldásán kívül egyetlenegy életforrás, egyetlenegy diadalmas erő működik ennek a csonka hazának batarain túl is s ez a magyar buza, mely magában hordja és magában rejti a magyar élet örökkévalóságának csiráit.
Spectator.

tette a munkaszünetet, hogy az a nap csak az ő dicsőítésére, testi-lelki pihenésünk és felriáadásunkra szolgáljon.
A magyargencsi levente egyesület elnökségének gondolni sulyosította az a körülmény, hogy még a télen elhatározta és a magyargencsi képviselőtestületi gyűlésen a sorok közé be is jelentette, hogy a szóbanforgó falunak a 10 éves levente egyesület fennállását a nyár valamelyik vasárnapján díszes ünnepélyvel óhajlja megtartani. Ünnepélyt pedig tudvalevőleg csak úgy lehet rendezni, ha arra megfelelőkép készül az illető egyesület.

Teremtőhöz és hálát ad, hogy ismét aratás van, hogy ismét új erőt kapott a magyar élet, hogy ismét a teremtőnek ezt a csonka földi koronáját tele tűzdelte, tele rakta élettel, adó, élettel bíró búzayöngyökkel.

Követendő szép példa.

Néhány héttel ezelőtt a mi falusi levente egyesületünk főoktatói és elnökei egyzintén a reánk bízott leventék szívszorongva vették tudomásul felettes hatóságainktól azt a hírt, hogy az idén a leventékkel a nyári hónapokban is kell foglalkozniuk.

A magyar közmondás azt tartja: »Derűre boru és borura derű következik.« Tényleg borura derű következett. Folyó hó 24-én Bulyovszky Ödön örnagy ur szemlét tartott a magyargencsi levente egyesület fölött és a látottakon való meglegedését fejezte ki. A levente egyesület elnökségével pedig közölte, hogy a fiukat július és augusztus havában nem kell kiképzésben részesíteni.

Mert nincs a magyar életnek egy csipetnyi része, nincs a magyar kultúráján egyetlenegy ága, melynek gyökérszála és a magyar búzához vezetnének vissza és nincs a magyar émi akarásnak, émi vágyódásnak más forrása, mint a magyar rónák, a magyar földek acélos búzája. De bátran állíthatjuk, nincs a magyar revízióknak sem hatalmasabb fegyvere, mint a magyar buza, mert a magyar buza idegen földben is, idegen emberek asztalánál is a magyar erő, a magyar élet diadalmát hirdeti.

Nem azért halott reánk az a felsőbb parancs megdöbbenőleg, mert nem szeretünk derék leventéinkkel bármely időben is foglalkozni, nem ez váltott ki bennünk súlyos aggodalmakat, hanem a fizikai tuiterheléstől téltettük a reánk bízott serdülő falusi ifjuságot. Hisz azt mi gazdák tudjuk a legjobban, hogy júliusban és augusztusban micsoda óriási fizikai munkát kell a falusiaknak elvégezni, a fizikai gabonájukat learassák, betakarítsák és elcsépeleljék. A falusi ember tudja csak a jó Isten azon bölcseségét értékelni, hogy hat napi munka után, a hetedik nap kötelezővé

A magyargencsi leventék Bulyovszky örnagy ur ezen kijelentéséről nem is tudtak és mégis főoktatóikkal Asbóth László ág. h. ev. tanítóval közölték, hogy igenis hajlandók az előirt levente gyakorlatokon kívül még vasárnap délutánonként a leventeegyesület jubilaris ünnepélyére készülni.

Aratás a magyar buza csodálatos gyöngvörű ünnepe a magyar paraszt, a magyar szántó velonek legszorgosabb munkaideje és a magyar varakozásnak, a magyar vágyódásnak legnagyobb

A fiuknak a levente eszme érdekében önként felajánlott ezen készségük oly szép követendő példa, hogy ahhoz főösleges dicsőítő kommentárt fűzni. Ezt a példát, na a többi leventeegyesület is követi, a magyar egy

Néha úgy érzem...

Néha úgy érzem, boldog vagyok, hogy elkéri a barát messze engem, a könnyeket, mit sirtam, elfelejttem.

az isteni öröket, kapukat, ajtókat. Aztán a hálótermekből, egy két bajtársra ráragasztom a lecsúszott takarót. Br... a keserű...

Nyílik az ajtó. Odaváznak a belépőre. Istánó ör...
— No mi baj?
— Semmi, napos tizedes ur, csak gyűttem az istállóba.

Hát mér gyűtté, ha most a lovak önkényesen eltávoztak, téged darabonként lönek agyon.

— Csak kérnyi gyűttem
— Nem tanulmányod.
— Nem is azért gyűttem.
— Hát mér, Br.
— Te, napos tizedes ur, egy válaszlövet kellett írni. Megkövetlek, de tudom, hogy Te firkasz az újsákokba, hát szeretném, ha most karacsonyra válaszlójal erre a lapra írnád. Meghatalom.

hatat. A két díszes meg megdögtött, ebből akartunk pénzt csinálni. De most inkább Júli-ok nem veszünk cipőt, csak te gyere hazra. Tíz pengő a mai napon postára tétül. Szóval várunk. Csakol Anyád és Apád, Júli és Borcsa ödvözöl.

—Ugy éreztem, meleg, nagyon meleg lesz a szívem s szerettem volna előlelni öcsa mesze Zolabá, megölelni azt az édesanyát. Ugy éreztem, hogy a fagyos téli éjszakába a magyar szív melege aradt ram.

Óvatosan, hogy Pista, ez a deli szaj...
csillogó szemem, nezttem Pista arcát. Arcára sirt a nagy vágyódás, a szeméből a magyar faj jövőt alkotó ereje sugárzott: oda abba a fehér tanyu kis faluba.

— No és mit írjak Pista?
— Hat csak azt kellene, hogy nem menek haza, inkább jöjjétek vegyenek cipőt, meg én is szívesen jöznék tudod te — karácsonyi ünnepreket kívánok, meg Bore, annak is.

Pista szívargó könnyet morzolt ki a szeméből, én lehatott, fejfeljatszottam a lapoda kúna zugot, a szél s én magyar szívek áldott, sugaras, ragyogó tavaszában mosolyogtam. Ez az én fajtám. Ez, hát lehet-e nem szeretni?
— Pista! Haza meszl! En nem írök semmit! Egy arva szót se! Érted! Gyere megnézzük a lovaidd! Ne törődj semmivel, br...
— Gyere...

Néha, tudom gögös a szívem, nincs bennem semmi, semmi szeretet, de ilyenkor nem vagyok Veled!

Scalay Károly.

Éljélre jár.
Br... folyosón örökké topogok a dakancsban, didergek a kóp nyben, vacogok a sarkában. Jujj! szél, szakadj meg! Br egy kettő, egy kettő, hogy dőne össze ez a keserű lepusztult forgo-hasonokás szűlyogó világ! Br... Különben mégse. Ha a bem jóját, de hosszúra növesztette Allah, a talapó szakallát. Zug, böméből a szél, véna azt hiszem, hogy a laktanya egyik vagy másik sarkát elvitte a szél. Hogy vinné el. Különben mégse. Br... Hőföregtélbe rohantok az istállóba ellendrízni

— Ne az idő... améknak! Itt vania, olvassa, oszter majd a dom a választ...
Olvasson Br. Akom-bakom belgk!
— Kéves fiam Pista.

Lapodat, amelyben írod, hogy Karácsonra Istn segítségével szabad-szra haza gyönné, ha pinzed lenne. Igen-rigen látunk bizony jó lenne, ha meggyönné. A Borcsa is mindig erre, erre gyűn. Nem kérdez, de azért én mindig megmondom, ha irtal Jóra való irány. Buzog, nehéz. Apád is fájlálja a

szébb jövő zálogát rejti magában.

Boldog és büszke vagyok, hogy ilyen érdemes leventegyedületnek lehetek az élők, de nem is fogok leventémről megelégedezni, míg ily szép és hazafiasan gondoloznak.

Celldömölki járás többi 37 községet Vegyettek a magyarországi leventegyedület elnöki A 10 példa vonz. azután példát vesznek tőletek a többi járások és vármegyék leventéi is, versenyezve az őszellen hazafisággal.

Akkor azután nem kell félnünk, hogy hazánk még soká csonka maradjon, hanem szébb, diceőbb, boldogabb lesz, mint azelőtt volt.

Csongeri Hácskly Egon.

Alakulhat-e Turista Egyesület Celldömölkön?

(Hang a hangra. Ifjú Asbóth Ferenc és csongeri Hácskly Egon cikkeitől indítva.)

Már hosszabb idő óta figyelemmel kísérem azt a munkát, amelyet a toll segítségével végeznek a lap hasábjain azok az izlett emberek akik a nemzet talpraállását szentül hiszik és hirdetik. A sorok között érzem szívük dobbanását. Erzem, hogy a tük, mely lelkükben izmál, nem azalmaláng, hanem a törhetetlen hazaszeretet örökké égő magyatlátója.

A mai időket válságoznak hirdetik fönt és lent egyaránt. A lelkeket, mintha rabul ejtette volna a kételkedés, a lemondás és közöny fújtó sótsége. Mintha abból a rétetenetszörzavarból, melynek válság a neve, nem is lenne kivételük.

Ma minden ideális terv kivitele elé óriási nehézségek gördülnek. Ma minden nemzeti gondolatnak kálváriát kell járnia. Ma bizonyítványokra van szükség, hogy a csüggedők táborba menjenek jobbra, a szébb jövőben bírnak. Csongeri Hácskly Egonnak, Asbóth Ferencnek kellene, akik az ifjúság lelkében látják azt a tüzet lobogni, amely képes a sötét magyar éjszakába biztató fényt emelni! Testben és lélekben erős ifjúság lehet, csak az eljövendő idők biztos záloga. Hála Istennek a kultuskormány belátta, hogy a lélek kiművelése a test megfelelő erősítése, edzése nélkül nem termethet ki oly egyéniséget, akik bírtos pillérei lehetnek az újjásépítendő egységnek, a boldog, integar Magyarországnak.

Összedölekezve menünk át a hóförgötes udvaron. És olyan, de olyan melegem volt a magyar szívek boldogságtól.

Mánap.
Szabáról szabóra? Meneve elmondtam hogy Pista nem tud hazá menni. Nincs pénze. És mit mondjunk? Pista hazá ment a katonák táborába, fenekén ott volt Julia, hoga cipője is, azt apjának makra pipa, anyjának seép fekete bunda a Borcsának aranyosított imádkönyv.

És boldog karácsonyt szeretünk abban a kis faluban magyar szívek, a magyar szívünknek. És amikor Pista vissza jött, hosszú nekem karácsonyi kalácsot, oly boldog monnyitnyi, hoga, hoga... nem tudtam boldog lenni, mert arra a kevére gondoltam, amelyből azt nekem a nagy magyar zivve haláljában volt.

Pista és a többi Pisták! Végtelen magyar rónák Pista és anyja, apja, mondó azívm meleg hálsajaként fogadjátok ezt az írtat, amelyet értetek küldök szent rajongással azoknak, akik nem ismerik a magyar

Pista! Hol, merre vagy? Bajtársaid közt a várya a véres kard látását, hogy eldobva auri süvegem, összedölekezve veled a paraszti nyárral, tavaszra riaszok a magyarságot, hej, nótás lelkünk bilincselődő erejével, kurucos lelkünkkel, izmos Koppányos karunkkal.

Pista várlik a tudom te is, váryz engem. Köszöntöm Borcsát is!

Ifj. Asbóth Ferenc.

A közepiskolák és még az elemi iskolák órárendje is ezen elv hatására viseli magán a mintegy-taljak ragyogni a régi igazságot: „Ép te-tben ép lélek.” Az élet robotjában megfáradtaknak is szükséglet a testnek erősítése, edzése. El is érem ahhoz a ponthoz, amiről röviden el akarok egyet-mást mondani. Nevezetesen az alakítandó celldömölki Turista Egyesületről.

Celldömölki Dunántolnak a szerencsés háttérben ami község melynek megadatott mindaz, ami fejlődéséet biztosítja. Vason helye szinte páratlan a maga nemében. Igen ám, de nem mind-mind-kiriheli meg azt, hogy a vasut igénybe vételével szabaduljon a gondok színteréről. Pedig mennyien vannak, akik szívesen töltönének egy-egy napot tavol a mindennapi munka színteréről, hogy a gondok nehézségét gyújait levele, új erőt gyújítve, testben, lélekben feloldíva, folytathassák megszokott munkájukat. Tudjuk, hogy némelykor nem szívesen barangolunk egyedül azokon a helyeken, amelyek illatot, öddlést, megnyugvást jelentenek a robotos számára. Tehát, társakra van szükség, hogy meglegyen a biztató erő, legyen lelkesítő s nem utolsó sorban szórakoztató.

Celldömölki kedvező földrajzi helyzete szinte megkívánja, hogy a Turisztika fejlődés falai közt és azokon kívül. A fenséges Ság moló dicsősége int a környék népeket: „Jöjjetek és lássátok meg azikta testemet a érezézetek meg a létet az azokat lelkét hazszelői az omladékok közötté.”

Be kell vallania sok Celldömölki lakosnak, hogy bizony ő szép keveset tud a Sághegyről és igazán kevészer, vagy talán egyezer sem volt annak tetején.

Pár évvel ezelőt felmerült egy kemenesaljai múzeum felállításának gondolata. Megvallom, kételkedtem a sikerben. S ma meg kell hajonnom az agilis vezetőség, talán első sorban dr. Holeczy Zoltán előtt, aki fáradságot és áldozatot nem ismerve megműtatta, hogy igenis alakulhat Múzeum Celldömölkön.

A cikkem elején írt kérdésre most már 100 százalékos biztossággal merem azt válaszolni, hogy Turista Egyesület alakulhat Celldömölkön. Alakulhat, mert alakulására minden jogom meg van.

A cserkészcsapatok portyázása biztató jel arra nézve, hogy a kezdet kezdetén talán vagyunk. Tehát ki a gátral Vezér kell, ainek hívó szavára megmozdulnak azok, akik csak épen erre várnak.

Asbóth Ferenc barátom elgondolását, amely szerint a Turista Egyesület szervező részévé lenne az Irodalmi Egyesületet, örömmel ödvösölöm. Örömmel, mert így egy csapatra kerülne az eredmény. A saját testünk felállításához járulna az irodalmi esztekben a nagy tömeg lelki épülése, öddlése. Népművelés és turisztika kapcsolódna egymással. Micsoda fenséges gondolkodás.

A gondolat az eszme megvalósítására vár a egyszerű terv. Én merem binni, ha csongeri Hácskly Egonnak haladnak az élen, mint szászó és fáklyavivők, akkor az ideák megvalósulása ödvösölhető nemcsakára. Ha a megindított eszme befogadára talál az illetékeseknél, — hisz semmi nehézség sem áll útjában — hisz, hogy a múzeumhoz hasonlóan megalakul és virágik az a nyíra hiányzó Turista-Egyesület. Egyesülésben rejlik az erő! É jelszó, hisz, hogy a toboroz megértő lelkeket abba a táborba, amelynek oly nemes és magaslatos munkaprogramja.

Kivanom, hogy a megvalósulás örömeit mielőbb élvezhessék a csongeri Hácskly Egon s ígérem, hogyha segítségre lesz szükség, mi ott leszünk. Így válnak igazán a „Szébb jövő” munkaszavát.

Len-dor.

H I R E K

Változtunk a Szent Benedek rendben. Kelemen Krizosztom pannonhalmi főpát László Daniélt hangondolunk, Molnár Bertalant id. nyugalombba, Kardos Benőt bitoktatónak Celldömölkre, Nagy Kelemen pedig Celldömölkről Tihanyba plebánusnak árszponálta. Az itteni rendház volt tagjai közül Kovács Tóbiás Esterházykba került tanárnak, dr. Szabó Farkas árszponál, Alfay-Pongrácz Bal-

tonendrőre plebánusnak; Grassanovits Leo pedig Pannonhalmára bitoktatónak.

Szabadnapon Dr. Horváth Károly perjel-plebánus szardán 4 heti szabadságra ment, amelyből 10 napot Pannonhalmán, a többit pedig Supronban tölti.

Katholikus nap Celldömölken. A kemenesaljai rom. kath. esperesi kerület, a kerülethez tartozó plebánik bevonásával vasárnap délután 4 órakor tartotta nagygyűlést a Sportpályán. Az egybeseregült hívők előzőleg az apátsági templomban litániákat vétektek, melynek végzetével a különböző egyesületek zászó alatt és a hívők menetben vonultak a Sportpályára, ahol részben a tribúnon, részben pedig a tribún előtt helyezkedtek. A gyűlést a helybeli rom. kath. egyesper által előadott pápai Himnusz vezette be, utána dr. Kiss Lajos főpálosági-epesper plebánus megnyitó beszédében ismertette a gyűlés célját és az Actio Catholica fontosságát és szükségességét. Utána dr. Gyöngyös Endre Kőszeg város aljegyzője: „A katolicizmusban rejlik erőnk”, Szójak Géza, A Katholikus Népszövetség titkára: „A katolicizmusban teendő” s végül Huszár Mihály sárvári apát-plebánus országgyűlési képviselője: „A katolicizmus összefogás és ennek fontossága” címen tartott nagyhatárt keltő előadásokat. Az igen jól sikerült gyűlést Jándi Bernárdin kormányfőtanácsos, dömölki apát záró szavaival és a Himnusz-előnéklésével ért véget.

Doktorrá avatták Dr. Szabó Farkas volt helybeli k. hitoktatót, aki a filozófiai doktrátust már régebben megszerezte, a római pápai egyetemen a hittudományok doktorává avatták.

Egyházmegyei közgyűlés. A kemenesaljai ev. egyházmegye egyik virágzó gyülekezete megalkutásának 150 éves jubileuma alkalmából Zalaistvádon tartotta az egyházmegye évi rendes közgyűlést Péter Pál napján, amelyre a kiküldött és csatlakozó egyházközségek Celldömölkről külön vonaton mentek Zalaistvádra. A szepteki állomásról hosszú kocsisorban vonultak a templomhoz, ahol a gyülekezet vezetősége fogadta őket és az iskolában reggelivel vendéglétek meg az érkezőket. Kilenc órakor gyamintézati istentisztelet volt, a predikációt Bacsi Sándor celldömölki lelkész tartotta, amely beszéd oly gazdag retorikai egység és magas szellemű vallásos irányú volt, hogy az egész hallgatóságot magával ragadta. Az istentisztelet végén alkalmozták a gyamintézati fiatal predikátort. Utána következett a gyamintézati közgyűlés Mesterházy Jenő földbírtokos, világi, Nagy Miklós zalaegerszegi lelkész elnökölte alatt. A gyűlésen hozozott Tompa Mihály kiemolyói lelkész, a gyamintézeti egyházi elnöki székéből, aki hosszú ideig volt elnöke a gyamintézeti széknek, beszédében hangsúlyozta, hogy fiatal lelkészek kezébe akarja helyezni a gyamintézeti vezetést. Ezután a kemenesaljai közgyűlést koltai Vidos Daniél felfügglő és Molitoriz János vespere elnökölte szent.

Koltai Vidos Daniél elnöki megnyitójában mély vallásoságtól átitatott beszédben köszöntötte a közgyűlést, mely után Molitoriz János vespere elnökölte alatt letárgyalták a tárgyszorozatra kitűzött ügyeket. A gyűlés végzetével felbontották az egyházi zsinat tagjainak választására vonatkozó szavazatokat, amely szerint 16 egyházközség egyhangú szavazata folytán dr. Ostffy Lajos és Molitoriz János választották meg zsinati tagokká. A gyűlést az iskolában délután kezdte, amelyet az egyházi tagjai teljes számban vettek részt, akik ebéd végzetével kirándultak a hegyekre és ott gyönyörködtek a természeti szépségekben. Este 7 órakor induló külön vonattal visszatértek lakhelyükre.

Áthelyezés. Dr. Sztanyó József tb. szolgabíró a központtól Zalaegerszegre a környéki földszolgabírókhoz osztotta be szolgáltatásait.

Ésküvés. Segall Vilmos helybeli terménykereskedő és neje hája leányával Lyukával mászán délután tartotta esküvőjét Salzer Isidor győri órávezető. A fiatal pár esküvő után Balatonfüredre utazott.

Az aratók a közpén beköszöndött tavaszi időjárás folytán Péter Pál előtt megkezdtek. Az ősi árpát már a hét elején leartatták és most-ketől sor a többi gabonaszemekre.

CSARNOK.

Emberek a vonaton.

Irtó: László Bar.

Megrallom, nem szeretek utazni. De ha mégis elkerülhetetlen, megalkszom a sorssal, el néha kellemessé teszi egy epizód, amelyről talán más tudomást sem szerez.

X állomáson szálltam vonatra. Azaz dehogyan szálltam, ugrottam, mert ez az állomás arról nevezetes, hogy a vonat itt alig áll meg. Jegyem második osztályra szól, de ez különösebb előnyt nem jelentett, mert talán zsúfoltabb volt, mint pl. a harmadik osztály. Helyet kapni? Aki bírja, marja! ez a közmondás zsongott a fejemben, míg kórtató szemmel figyeltem azt a padot, melynek egy helye reám volt.

Egy természetes asszonyosság jött a nyomomban és szomorúan kellett tapasztanom, hogy engem kikerülve helyet foglalt nem is messze tőlem. Hát így vagyunk? — gondoltam magamban. Na, még nincs minden elveszve. Az egyik pad végén egy kalap terpedkedett méltóságjelző nyugalommal. Mellette szunyókált egy angol bajuszos úrféle. Nehéz helyzetben voltam. Sehogy sem tudtam eldönteni, hogy a kalap óhizza tartozik-e vagy sem? Igyekeztem tapintatosan lenni. Köszörditem egyet a torkomon s már-már kordertem is, hogy szabad-e a hely, amikor észrevettem egy hölgyt, aki színtelen arcával akartam udvariatlan lenni, hát hallgattam és álltam tovább. Figyeltem, mennyi ismeretlen arc. Hátfelre fordú és rangú ember így egy kocsi-ban! A pad, amely mellett állást foglaltam (boldog ifjúság, akinek még a vonaton is akad állás!) két személyre volt méretezve. Rajta azonban mindössze egy ülési ül. De nem volt ziverné megszólítani, mivel testének szelességi kiterjedése nem engedte meg azt a kényelmet, hogy egy helyet foglaljon el.

Ez a portyadalmas alyai újságot olvasott. Nem vagyok portyalvasó, de a kíváncsiság nagyon között és odapillantottam az újságra. »Népszava látom a felirát! Bevallom nagyot néztem. T. i. az én atyámra jól öltözött urim embernek látszott. Alaposan szemügyre vettem. Akartam tudni kiltét »Védekezés a rabbetegség ellen« című cikket olvasta meglett és nagy figyelemmel. Tehát nem efféle kétes emiemből — szögtem le az első megállapítást. Figyeltem tovább. Amint lapozta az újságot, felem fordult dozzadt kezeféle. Tömzsi ujjain gyászkeretes-körmök. Ki lehet ez az ember? Vonatunk állomást ér. Az én emberem feltapa-zkodik, kitékint az ablakon. Ekkor veszek észre mellette valakit, ami ismét feléleszta kíváncsiságomat. Egy hatalmas kulacs pihen oldalánál. Felémelt és iszik. De ez nem poszta ivás, hanem több annál. Elvezi a kulacs gyönyörűnek a kolyogását. Talán még az is élvezet neki, hogy az emberek nyálgyelvé nézik őt. Újabb állomás. Az én atyámra mozogtok. Látom rajta, hogy ki akar szállni. Azt is látom, hogy sok a csomagja, tehát segítsék nekül nem igen fog boldog lenni. Felajánlom segítségemet, amit ő szívesen fogad s már a kezemből nyomja hatalmas börtöndjét. Leszállok és tőle az elsőszem börtöndjét.

A sínok között két ősendőr áll. »Kövessen beünnök az Orparancsioknagságra« szólnak az én vándor utasomban. Vissza akarok lépni a kocsi-ba, amikor az őrsvezető megfogja a karomat és felszólít, hogy én is kövessen. — De uram, mi jogom mert ezt velem tenni? Az őrsvezető látva jogos felhaborodásomat — megnyugtatólag szól: »Mint tanult akarunk kiállítani az az néköltsegi az őrs megterít. Különbösen is egy óra múlva jödni a másik vonat.« azzal folytathatja utját.

erdőre magamra. Hába! Nem szeretek utazni, mégis, ha vonatra ülök, azonnal kellemetlenség ér. Bevallom, nagy izgatottam már az én utasomam kérése, mert róla már az én orosz vándorom is volt.

Az őrsőrn egy azolyi Pesti Hírlapot tart előm a parancs és azt kérdezi, ismerem-e az ott közölt hírt? Milyen képi? Mit tartanak? Hisz ez botrány! Az én utasomam csak két...

— Ismerem, mert egy szakaszban utaztam vele X állomástól. De én semmit nem tudok róla.

— Idefigyeljen — magyarázott a parancsnok. Ez az ember tegnap sikoltozott bahról a Pannónia szálló 45-ös szobájába, ahonnan Graffner berlini bankár pénztárcáját és irattáskáját elemelte, míg az reggeli fürdőt vett.

— Borzalmas — szóltam én a meglepetés hangján. És én ennek az embernek tettem szívességet.

Mivel nem tudtam a megberről közlelbi felvilágosítást adni, elbocsátottak.

Szinte rohantam az állomás felé. El akartam bujni az emberek elől, annyira szégyeltem ezt az esetet.

Most szerencsém volt, mert előhelyet is kaptam a harmadik osztályon, mert megfogadtam, hogy csak azon utazom, téran ott nem akad olyan kedves utitárs. Szembe velem egy 17—18 évesek látszó szemrevaló hölgy. Újságot olvas. Alig merek arra nézni, de ő erősen néz. Az újság talán csak airtas. Egy negyed pillanat alatt megállapíthatam hogy DNemzedek van a kezében. Ez a tény egy kis-é meggyújtott. Itt tehát nem kell félnem. Mint jól bevett ifjú emberhez lépek, én is elővettem a Nyit le újabb szamat és olvasást színteltem. Gondolataim pedig messze kalasdoztak. — arra a kérdésre igyekeztem feleletet találni, hogy miként lehet egy tőverember betörő? Barmontam a magyar igazság-

Amint így önmagammal tarsalógtam, észrevettem, hogy a csinos hölgyek utasra is van. Amint rajuk pillantottam lova, láttam, hogy egy lényképet néznek erősen, azután színtelen lova hol ram, hol a képre néznek. Lesütött szemmel fölök helyemen, de a tekintetük rajtam errem. A helyzettel kezdek hadilábon állni. Ez botrányos. Két hely is néz engem. Mit jelentson ez? A betörőt elfogják egy fénykép után, de én nem vagyok betörő. Kénytelenem helyzetemet tetözi meg az a körölmény, hogy a két hölgy csomagja a fejem fölött terpeszkedik. Igen, terpeszkedik, egyszer csak azt veszem észre, hogy megtisztított becses koponyamat az egyik kisbördő. Erre mindkettőnek mosolyra nyílik az ajka és miután énnek így kellett volna történni, egy halk »Pardon« becsanattal elintézték az ügyet. Én persze, mint jó fiú behátrélok, mondó, hogy hát az zammim mert jnre emeltem volna megfordulás akkor nagyobb lett volna a baj. Mert az én csomagom ugyanacsak súlyos. Erre ismét az előbbi mosoly, de egy kis-gunnyal fűszerezvé.

Meláttaluk dya és tetteket haraggal viszonozom mosolyukat. Ekkor történt az, ami miatt elhatároztam, hogy elietem a harmadik osztályban sücs kéltőkep biználtva.

A csinosabbik hölgy rám néz erősen és megszólal: »Ugyan Laci, nézd a haragosat, hiszen tudom, hogy maga naragudni nem is tud!«

— De bocsánatot kérek en... azt se tudom... a hölgy vastapep... hát hogy is mondjam... én nem is ismerem kegyedet. — No, most kacsogtak meg csek igazán szívóbb! Nagyon kénytelenem volt a helyzetem.

Figyeljen ide — szólt most egész komolyan szépeges utasomom — rögtön megmagyarázok ön mindent. Ezzel ritiküljéből elővette azt a fényképet, amely miatt nyugtatazkodtam. — Ki lát ezen a képen? fordult hozzám, szög a áttal.

Csak dadogtam, mert a képen önmagamát ismerem föl s mellettem állt az aki most... Hát ez több, mint sok...

Szep utasomom! Most már kezdem felismerni. Vissza emlékeztem a boldog drákegykora. Az én tánciskolára. Ő volt a partnernem Zsuzsa. Mindaz úgy fogott a fejem...

Kénytelenem a helyzetemnek a vonat vetett véget. Most a tőnk X... Ő hisz állt. Sigittem neki. A lépés... egy barna, fess fiú ember jarta. A vőle... — szólt ő. En esetleg... gratulálom s magam sem tudom, mire volt... a jónya.

Lehet, hogy ő csuszta az ő... Izzangos utasomam vége szakadt. A lényképet darabokra tettem, mert véletlen parja-hatba nyomtam indított volna annak alapján.

Vonat... emberek... Jő... Jönnek... Ki tudja honnan, ki tudja hova?

Ki tudja, hogy a sors kit, kivel hoz össze? Hölgyeim és uraim, azért emmi feleleml Tessed utazni! Megéri! Ha majd én is elfelejtem ezen ut-meglepetéseit, újra vonatra szállok. Még pedig az első osztályra. Azt is megtapasztalom s talán tudok egyet más róla elmondani. Adieu! Kellemes utat!

nyílt-ter.

E rovatban közölteért felelősséget nem vállal a Szerkesztés.

Van szerencsénk tisztelettel értesíteni a t. közönséget, hogy mindazon híresztelések, melyek szerint Cellidömökön hustermekeink árusítását beszünteltjük, nem felelnek meg a valóságnak.

Ezzel szemben tény az, hogy a közkedveltségnek örvendő husomeink árusítását a t. közönség általános óhajának megfelelően a jövőben is változatlanul folytatjuk.

Kérjük további szives támogatásukat

A Dunántúli Hússertes Kivitteli Rt. Pápa.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon jó rokonok, ismerősök és jóbarátok, akik felejtetelén.

Böszike

leánykánk temetésén megjelentek, ravatalára koszorút, vagy virágot helyeztek, nagy bánatunkban részvételük felkerestek, különösen pedig volt osztálytársnői, akik a temetésen szívesen részt vettek, fogadják megtört szívünk hálás köszönetét!

Arsóság, 1934. jún. 30.

Nagy Kálmán és családja.

soknyai József

földművelésügyi miniszter által engedélyezett ingatlanf. irodája Cellidömök, Arpad-utca 16.

Cellidömökön, János hazán, Pápa és környékén kisebb és nagyobb bérházak, üzletek, vendég- és magán-otélok, hntertékek Szülő-vendéglő, 1—3—4 szobás, csatádi házak, várak, nádud kedvező árakon, megkönyvölés, befizetés.

Földhatékok minden nagyságban, földterületek, földkeresi, parcellázási munkák vállaltunk.

Szobhatékok, pinkekkel, lakóházakkal Szégyen. S. olyon, pápai szőlőkben, a B. lalomból.

Cellidömökön, vasútállomás közelében háromszobás kertes, ulonnan renovált család ház igen olcsón, kedvező feltételekkel s sürögően eladó.

Mindenkinek mondja el.

hogy Smesey Károly szobafestő lakások illéses felését, áitók, ablakok, bútorok szakszerű mázolását jutányos árabért, garancia mellett végzi.

Cellidömök, Széchenyi István gr. ú. 7.

Írjessék a Kemenesalijába.